

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 84.386 van 23 december 1999

A. 86.758/VI-15.252

In zake : **de naamloze vennootschap
DINANT LOISIRS,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel,

tegen :

de stad DINANT, vertegenwoordigd
door haar college van burgemeester
en schepenen.

**DE WND. VOORZITTER VAN DE VIe KAMER VAN DE RAAD VAN
STATE, RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 15 september 1999 door de
NV DINANT LOISIRS ingestelde vordering tot schorsing van
de tenuitvoerlegging van "het besluit van de gemeenteraad
van Dinant van 16 juli 1999 om :

- op 29 februari 2000 een einde te maken aan de
concessie-overeenkomst van het casino van Dinant
tussen partijen gesloten op 10 juni 1991, met een
opzeggingstermijn van 6 maanden, gericht aan de
huidige concessiehouders, welke opzeggingstermijn
ingaat op 1 september 1999 en eindigt op 29 februari
2000;

- onmiddellijk het noodzakelijke onderzoek te verrichten en de noodzakelijke contacten te leggen voor het opmaken van een nieuwe concessieovereenkomst gebaseerd op een bestek dat rekening houdt met de technische en financiële kenmerken van het nieuwe gebouw waarin het casino zal moeten worden ondergebracht op 1 maart 2000, in het belang van de gemeenschap";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de nietigverklaring vordert van dezelfde handeling;

Gezien het op 16 september 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster, met toepassing van de rechtspleging in geval van uiterst dringende noodzakelijkheid, verzoekt om "de volgende voorlopige maatregel : de verwerende partij (de stad Dinant) voorlopig verbieden aan een kandidaat-concessionaris welk besluit dan ook ter kennis te brengen met betrekking tot de concessie van het gemeentelijk casino van Dinant en van het restaurant van het casino, op straffe van het betalen van een dwangsom van 100.000.000 Belgische frank aan het Fonds voor het beheer van de dwangsommen";

Gelet op arrest nr. 82.326 van 21 september 1999 waarbij de vordering tot het opleggen van een voorlopige maatregel wordt afgewezen;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 22 november 1999 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 8 december 1999 om 10 uur;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het bericht tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer HANSE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. BARTHELEMY, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer DEROUAUX, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing vermeld zijn in het genoemde arrest nr. 82.326 van 21 september 1999;

Overwegende dat verzoeksters raadsman op de terechtzitting van 8 december 1999 heeft verklaard af te zien van het tweede onderwerp van het beroep, dit wil zeggen in zoverre het betrekking heeft op de beslissing om onmiddellijk het noodzakelijke onderzoek te verrichten en de nodige contacten te leggen voor het opmaken van een nieuwe concessieovereenkomst; dat daarvan akte dient te worden genomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de schorsing van de tenuitvoerlegging van een handeling van een administratieve overheid slechts kan worden bevolen wanneer deze handeling vatbaar is voor vernietiging krachtens artikel 14, eerste lid, van de genoemde wetten;

Overwegende dat, zoals er reeds op is gewezen in het genoemde arrest nr. 82.326 van 21 september 1999, de beslissing om een overeenkomst te verbreken niet los staat van de uitvoering van die overeenkomst, te meer daar in het onderhavige geval en onder voorbehoud van een grondiger onderzoek, het weliswaar wel gaat om een concessieovereenkomst, doch men bezwaarlijk kan spreken van een concessie van een "openbare dienst"; dat de exploitatie van kansspelen, gesteld dat ze de bescherming door wet verdient, wat nog zou moeten worden uitgemaakt, niet geacht kan worden te vallen onder het begrip openbare dienst; dat men bijgevolg het algemeen belang niet kan aanvoeren om de omstreden concessie niet alleen de duidelijke signatuur van een overeenkomst te verlenen, doch bovendien te beschouwen als een eenzijdige handeling van publiek recht op grond waarvan door de concessieverlenende overheid, op eigen gezag optredend in het algemeen belang, op onverschillig welk ogenblik onder meer een eenzijdige opzegging kan worden uitgesproken; dat de Raad van State niet bevoegd is om zich te bemoeien met de uitvoering van een overeenkomst, zelfs al is het om kennis te nemen van de opzegging ervan;

Overwegende dat het eerste onderwerp van de bestreden handeling niet vatbaar is voor nietigverklaring door de Raad van State; dat de schorsing van de tenuitvoerlegging, krachtens artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, bijgevolg niet kan worden bevolen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op drieëntwintig december 1900 negenennegentig door :

de HH. HANSE,	staatsraad, wnd. voorzitter,
HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

P. HARMEL.

Ph. HANSE.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.